



ПИСМО

ОТНОСНО: Проект на Закон за предучилищното и училищното образование

Уважаеми г-н Министър,

Дойде ли най-накрая време за реформа? Проектът на Закон за предучилищното и училищното образование предизвика у мен дебат за написаните в него възможности за повишаване на качеството на образованието в България в дългосрочен план. Излагам ви своето мнение в няколко точки:

Първо – проектозаконът дефинира нови форми на обучение, с което разнообразява възможностите за достъп на децата до образованието. Приемането му ще осигури по-голяма свобода на училищата - те от своя страна ще удовлетворяват в по-висока степен интересите и очакванията на учениците. За да функционира правилно една образователна институция и спрямо конкретните образователни нужди на учащите в нея, необходимо условие е тя да бъде в състояние да координира целите си с тези нужди и да работи в посоката да ги постигне.

Второ - проектът обещава да създаде условия за мотивиране на учениците да учат през целия живот. Той ще въведе целодневната организация на учебния ден в прогимназилния етап, което по мое мнение наистина би подпомогнало учениците да бъдат знаещи и можещи и да оползотворяват свободното си време по градивен начин.

Трето – проектът, поне на хартия, гарантира достъпа до образование на всеки и създава реални възможности за намаляване на броя на необхванатите и отпадналите ученици. Надявам се, че с разделянето на гимназията на две всъщност повече ученици ще изберат да имат някаква степен на средно образование, вместо да се задоволят с основно или никакво.

Питам се възможно ли е наистина този закон да бъде реформаторски? За да се отразят осезаемо промени от такова естество, трябва да имаме търпението и съзнанието да изчакаме поне едно поколение да се възпита в тази култура. Най-добронамерено се въоръжавам с това търпение и се надявам проектозаконът все пак да бъде одобрен и приложен.

11.12.2014 г.

С уважение,

Галина Найденова - начален учител